

περιωθή ή ανάκρισις. Τώρα δὲν μένει ἄλλο εἰμὴ δι' ἄλλης ἀναφορᾶς ὁ κ. Μιχαὴλ Μελάς νὰ ἐκφράσῃ τὴν στοργὴν του πρὸς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος, κατηγορῶν τοὺς ἀντιπάλους του ἐπὶ δωροδοκίᾳ!

Ἐκεῖνα δὲ τὰ ἰησοῦτικὰ, τὰ ὁποῖα λέγει ὅτι «δὲν θέλουσι κατισχύσει πλεόν αἱ πρὸς καταπράυνσιν τοῦ ἐξερθετισμοῦ τῶν φίλων καὶ ὑποστηρικτῶν του ἀδιάλειπτοι ἐνεργεῖαι του» εἶνε καθαρῶς δονγκισωτικά. Νὰ ἀπειλῇ ὁ κύρ Μελάς ὅτι θα αἰματοκυλίσῃ τὰς Ἀθήνας, ἦτο καὶ αὐτὸ ἀπὸ ὁ ἀγραφα! !

ΧΡΟΝΙΚΑ

Μεταξὺ τῶν λαφύρων, ἅτινα συνεχόμισεν ἡ χθεσινὴ πανστρατιά τοῦ Σούτσου συγκαταριθμοῦνται καὶ δύο Μελάδικοι σημαῖαι, παραδοθεῖσαι. Ἡ παράδοσις ἐγένετο ἐπισήμως. χθὲς τὸ βραδυ εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ Σούτσου, ὅπου ἐπισήμως ἀνηρτήθησαν αἱ σημαῖαι πρὸς κοινὴν θέαν καὶ τιμὴν νικητῶν καὶ παραδοθέντων.

Ἡ δημιώδης Ἀθηναϊκὴ Μούσα δὲν ἐγέννησεν ἐφέτος τίποτε νόστιμον τραγουδιὸν διὰ τὰς ἐκλογάς μας, τὸ ὁποῖον νὰ ἀντιληφθῶμεν καὶ νὰ τραγουδοῦμεν ἀπάνω κάτω ὅλοι. Μόνον δίστιχά τινα ἐμεσακούσθησαν ὡς :

Τὸ λὲν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὅλος ὁ λαός,

Ὁ Δημητράκης Σούτσος θὰ γάβρη Δήμαρχος,
ἀλλὰ καὶ αὐτὰ μασιμένα καὶ ἀτελεῖ, ὀλίγον διαδοθέντα, καὶ εὐκόλως ξεχανόμενα. Ἀλλὰ ἐφ' ὅλων αὐτῶν τῶν μισοτραγοδιῶν μία ἐπὶ ὁδῷ, ἓνα τσάκισμα βασιλεύει, ἄρτιον, καὶ διαυγέστατον :

*Τράλα λὰ, τράλα λὰ,
Ρίχτε μαῖρο τοῦ Μελά!*

Τὸ ἔκαψαν πάλιν οἱ Ἀναφιώται χθὲς δι' ὅλης σχεδὸν τῆς νυκτός. Ἐπανηγύριζον τὰ προσόρτια τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, θεοῦ των καὶ ἀντιθεοῦ τοῦ ὑποψηφίου τῶν χρυσοκανθάρων καὶ ἔκαιον πλεόν ἢ ρετσίνας, καὶ τοὺς ἔκαιεν ἢ ρετσίνα, καὶ ἀνθίσταζον εἰς οὐρανοὺς τὸ ζῆτω ὁ Σούτσος! ὅπερ ὡς μολύβδιον κουκκί ἐκτύπα εἰς τὰς ἰσκάς τῶν ἐναντίων. Ἡ τάξις ὅμως καὶ ἡ εἰρήνη τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων ἐτηρήθη πλήρως, παρὰ τὰς διαπύρους εὐχὰς τοῦ κύρ Μιχαὴλ Μελά.

Ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς κ. Λεβίδου ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ κ. δημάρχου μετὰ τὴν διαδήλωσιν καὶ ἀφοῦ ὠμίλησεν ὁ κ. δήμαρχος ἡ ἐξῆς ὁμιλία :

«Λαὲ τῶν Ἀθηναίων,

«Σὲ συγχαίρω. Εἶσαι ἄξιος τοῦ ὀνόματός Σου, τοῦ παρελθόντος Σου, καὶ τὸ μέλλον Σου εἶνε μέγα. Ἐχων τὴν τιμὴν νὰ Σὲ ἀντιπροσωπεύω ὡς βουλευτὴς τῆς πόλεως ταύτης, αἰσθάνομαι ἐμκυτὸν ὑπερήφανον διότι ἀπέδειξας ὅτι δὲν εἶσαι λαὸς Φελλάχων, ἵν ἀποπειραθῶσι νὰ Σὲ ἀγοράσωιν. Ἦλθαν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, ἀφοῦ ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη δὲν ἐπραττον ἄλλο ἢ νὰ θησαυρίζωσι χρήματα, καὶ ἠθλήθησαν νὰ ὑβρίσωσι λαόν, ὅστις οὐδέποτε ἐκλήιδωσε τὸ ὑπερήφανον μέτωπον τῆς πόλεως, καὶ ἀπέδειξε καὶ ἀποδεικνύει ὅτι εἶνε ἄξιος διὰδοχος τοῦ ἀρχαίου ἐκείνου λαοῦ, ὅς τις ἐτίμησε τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἐδίδαξε τὴν ἐλευθερίαν. Καὶ εὐρέθη δημοσιογράφος ὅστις ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ ὅτι σεῖς

εἶσθε ἀνέστιοι καὶ ἄεργοι, οἱ ἔμποροι, οἱ βιομήχανοι, οἱ λόγιοι, οἱ ἐργάται, οἵτινες τσάκις μᾶς παροηκολογησάτε. Ἡ Κυριακὴ θέλει ἀποδείξει τὴν πλάνην τοῦ δημοσιογράφου, καὶ ὁ λαὸς τῶν Ἀθηναίων θέλει χειροκροτηθῆ ὑπὸ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημ. Σούτζου ὡς δημάρχου».

Ἀφίκετο χθὲς τὸ ἐσπέρας διὰ τοῦ ἰταλικοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ κ. Λάζαρος Χ. Σ. Χ. Λαζάρου, μέλος τῆς γνωστῆς φιλογενεστάτης οἰκογενείας τῆς Θεσσαλονίκης προτιθέμενος νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ πόλει μας ἐπὶ τινὰς ἐβδομάδας.

Πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐπεραιώθησαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Σκορδέλη ἀξιολόγου παρεναγωγείου Σουρμελῆ. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων ὑπῆρξεν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔτος αἰσιώτερον, καὶ οἱ καρποὶ ἄγλαώτεροι εἰς τὰς ἀκόνας προσπάθειας, καὶ ἀπείρους κόπους τοῦ κ. Διευθυντοῦ. Αἱ μαθητρίαι ἀπασῶν τῶν τάξεων ἀπῆντησαν εὐστόχως, ἰδίως δὲ διεκρίθησαν, καὶ ἐπέσυραν τοὺς ἐπαίνους τῶν ἀκροατῶν, ἐκ μὲν τῆς ἔκτης τάξεως, αἱ δεσποινίδες Κατσικογιάννη καὶ Παπαδάκη, ἐκ τῆς πέμπτης ἡ εὐφυῆς δεσποινὶς Ἐλένη Μαστραπᾶ, αἱ δεσποινίδες Σκορδέλη καὶ Ζηνοβίου, καὶ ἡ σεμνὴ κόρη Μπογατσίου. Ἀξία ἰδιαίτερας μνείας εἶνε ἡ εὐφυστάτη καὶ χυραιοστάτη Εὐφροσύνη Κάρπου, θυγάτηρ τοῦ ταγματάρχου κ. Ὁθωνος Καρπου, ἧτις ἐμάχησε τοὺς ἀκροατὰς διὰ τῶν ἀπαντησέων τῆς, καὶ τῆς λαμπρᾶς ἀπαγγελίας διαφόρων ποιημάτων.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μη Χάνεσαι»,

Οἱ ὑπογεγραμμένοι δημόται ἐνταῦθα Ἀναφαιοὶ δηλοῦμεν ὅτι οἱ χθὲς ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ ἐν ἀμάξαις περιφερόμενοι, ζητωκραυγάζοντες δὲ ὑπὲρ τοῦ κ. Μελά δὲν ἦσαν δημόται πλὴν τριῶν, ὧν τὴν πρᾶξιν στηγματίζομεν καὶ ἀποκηρύττομεν τούτους δημοσίᾳ ὡς παρασυρθέντας ὑπὸ τοῦ ὑπηρετοῦ τοῦ κ. Κορομηλά, Σοφοκλέους Συρήγου μετὰ πολυτελεῖ τράπεζαν, ἣν ἐπεδύψιλευτεν τούτους ἐν Σαλέπα ὁ κ. Κορομηλᾶς. Ἀναγκαζόμεθα δὲ νὰ κατέλθωμεν ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ χάριν τῆς προσβληθείσης τιμῆς μας, καθότι ἄπαντες οἱ ἐν ταῖς ἀμάξαις διαφόρων ἀποχρώσεων διῦτηυρίζοντο ὅτι ἦσαν δημόται Ἀναφαιοὶ.

Διὰ τούτων λοιπὸν ἐννοοῦμεν νὰ δηλώσωμεν τὴν ἀκράδαντον ἡμῶν πεποίθισιν εἰς τὸν πολλὰ μοχθήσαντα καὶ πρᾶξαντα κ. Δ. Σούτζον, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἀξιοτίμους ὑποψηφίους τούτου συμβούλους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου 1883.

Οἱ ἐν Ἀθήναις δημόται Ἀναφαιοὶ

(Ἐπονται 29 ὑπογραφαί.)

Κατ' ἐγγραφοῦ ἐντολῆν του
Νικόλαος Γ. Σαλίβερος

ΦΡΕΑΡΙΤΟΥ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ.

Χθὲς εἰς τὰς τέσσαρας τὸ ἀπόγευμα ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦ κ. Φρεαρίτου τὸ καίμενον ἀπέναντι τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ διοργανισθεῖσα ἐπίδειξις. Κατὰ πρῶτα διηυθύνθη διὰ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου πρὸς τὰ Χαυτεῖα. Διεκρίνοντο ἐπὶ κεφαλῆς ὁ κ. Φρεαρίτης καὶ ὁ κ. Ζυγομαλάς, ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς μετὰ καὶ ἄλλων βαδί-

ζοντες. Κατ' ἀρχάς οἱ ἀποτελοῦντες τὴν διαδήλωσιν δὲν ὑπερέβαινον τοὺς χιλίους· βαθμηδὸν ὅμως καθ' ὅσον ἐπροχωροῦσε, διαβαίνουσα πλατείας καὶ συνοικίας, — τὸ δρομολόγιον εἶχε σαφῶς κανονισθῆ ἔκ τῶν προτέρων, — ἐνδυναμοῦτο, ἐμεγαλύνετο ἢ οὐρά της καὶ ὑπὸ φίλων καὶ ὑπὸ περιέργων, ὥστε κατώρθωσε νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ οὐχὶ ἀξιοκαταφρόνητον ποσὸν τῶν δύο χιλιάδων περίπου διὰ τὴν πρώτην ταύτην καὶ τελευταίαν ἴσως ἐκδήλωσιν τῶν Φρεαριτιστῶν, τῶν τόσῳ ἐπιφυλακτικῶν καὶ μεμετρημένων μέχρι καὶ τοῦ φωτισμοῦ τοῦ σαλωνίου τοῦ ἀξιοτίμου ὑποψηφίου των.

Ἡ διαδήλωσις ἀπὸ τῶν Χαυτείων διηυθύνθη πρὸς τὴν πλατείαν τῆς Ὀμονοίας ὅθεν εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς· ἐκεῖθεν στραφείσα διήλθε διὰ τῶν δρόμων τῆς συνοικίας Ψυρρῆ, μεθ' ἧς ἐπεσκέφθη τὴν συνοικίαν τοῦ ἀγίου Φιλίππου, ἔφθασεν εἰς τὴν Ἀγορὰν, ἐτριγύρισεν εἰς τὴν Πλάκκην, ἐξῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν Φιλελλήνων, ἐπεφάνη εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος, ἐχύθη εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, ἔπειτα εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου καὶ στρέφουσα δεξιόθεν πρὸς ἀρόδον τινα φέρουσαν πρὸς τὸν δρόμον τῆς Βουλῆς, ἀντίκρουσε μακρόθεν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Σταδίου χωροῦσαν πρὸς τὴν Αἰολικὴν τὴν ἀσυγκρίτως πολυπληθῆ καὶ πολύτυρον διαδήλωσιν τοῦ κ. Σούτσου. Κατόπιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Βουλῆς ἢ Φρεαριτικῆς συνάθροισις ἐπεφάνη εἰς τὴν τοῦ Σταδίου, τὴν ὁποίαν κατήλθε, καὶ διὰ τῶν Χαυτείων αὐθις ἀνέβη μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ ὑποψηφίου της, καὶ τετρατισθεῖσα, ἀφοῦ πρότερα ἠκροάσατο μετ' ἐνθουσιασμοῦ τῆς προσφωνήσεως τοῦ κ. Φρεαρίτου.

Ἡ διαδήλωσις ἦτον ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους μονότονος, ποιητικῆ, βωδῆ, ἀνευ σημασιῶν καὶ ζητωκραυγῶν. Πρὸς τοὺς Δυτικούς Μελάδες καὶ τοὺς Ὀρθοδόξους Σούτσους οἱ Φρεαρίται ἐπέχουσι τὴν θέσιν τῶν Διαμαρτυρομένων. Ὁ μόνος θόρυβος τὸν ὁποῖον διήγειρεν ἦτον ὁ θόρυβος τῶν ποδῶν τῶν ἀποτελούντων αὐτήν, ὅσοι κατεῖχον τὰ λιθόστρωτα, καὶ τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἐξήγειρεν ἦτον ὁ κονιορτός. Τὸ βῆμά της ἦτον ὀδοπορικόν, ὡς νὰ ἦτον ὄχι παραμοναὶ ἐκλογῶν, καὶ ὑποψήφιος ὁ κ. Φρεαρίτης, ἀλλ' ἡ μακαρία ἐκείνη ἐποχὴ τῆς Πανεπιστημιακῆς Φάλαγγος, καὶ ὁ κ. Φρεαρίτης λοχαγὸς αὐτῆς ἐξήρχετο εἰς σιρατιωτικὸν περίπατον. Τοσοῦτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον πολλοὶ ἔκ τῶν ἀκολουθούντων ἦσαν σπουδασταί. Καὶ τόσῳ ἔτρεχεν, ὥστε ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐδέξασθε τις ἔκ τῶν τῆς ὀπισθοπορείας νὰ στείλῃ ἐπίτηδες πεζὸν πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῆς πρωτοπορείας παρακαλῶν νὰ μὴ σπεύδωσιν οὕτω, διότι δὲν δύνανται οἱ ὀπισθεν νὰ τοὺς ἀκολουθῶσι.

Ἐν τοῖς ὁδοῖς διὰ τῶν ὁποίων διήρχοντο ἐσταμάτων οἱ ἐπ' αὐτῶν εὐρισκόμενοι διαβάται, καὶ παρετάσσοντο στοιχηδὸν πρὸ τῶν καταστημάτων των καταστηματαρχαὶ καὶ ἐργάται καὶ θαμῶνες θεώμενοι τὴν παρέλασιν. Τινὲς ἐξέφραζον τὸν θαυμασμόν των ἐπὶ τῷ ἀριθμῷ τῆς διαδηλώσεως, τινὲς ἐξέφραζον τὴν δυσπιστίαν των πρὸς τὸ πολὺ τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτήν, ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτῶν δικαιώματος. Ἄλλοι τοῦναντίον, ἀποβλέποντες εἰς τὰ γένηα καὶ τὰ μουστάκια τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀνέκραζον: «Μωρὲ, καὶ δὲν παίζουσι! Ψῆφοι, ἕνας καὶ ἕνας!» Τὰ παράθρα καὶ τὰ μπαλκόνια ἐπρόβαλλον χιλίων λογιῶν γυναικειᾶ κεφαλαί, ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου γέροντος μέχρι τῆς παιδικωτέρας δροσερότητος. Σημαίει Μελαδικὴ ἢ Σουτσιαὶ δὲν ἔλειπον κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν ὁδῶν διάβασιν, πιέζουσαι, ὡς ἐφιάλται, τὰ πτερὰ τῶν ἐλπίδων.

Τὴν καθηγετικὴν σοβαρότητα τῆς ἐπιδειξίως ἐτάραξε κατὰ τὴν συνοικίαν τῆς Πλάκας ὁμᾶς Βακχηφόρων Ζητωκραυγᾶσάα ὑπὲρ τοῦ Φρεαρίτου. Ἐν τῇ αὐτῇ συνοικίᾳ ἀπὸ τινὲς

δῶματος ἐγένετο ὑπὸ Κυριῶν ἀπόπειρα ἀνθορραντίσεως, δι' ὀλίγων φύλλων ροδοδάφνης, μακραμένον φεῦ! Καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συνοικίᾳ ἠκούσθη ἀπὸ ἐξώστου παλλομένη φωνὴ Δεσποίνης, κραυγάσασα:

— Πρὸ πάντων κατὰ τοῦ Μελά! ὁ Μελάς πρέπει νὰ πολεμηθῆ, ὅστις πωλεῖ τὰς συνειδήσεις!

Ὅτε ἡ διαδήλωσις ἐσταμάτησε τέλος πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ ὑποψηφίου της, ὁ κ. Φρεαρίτης ἐφάνη ὑψηλὰ ἐπὶ τοῦ ἐξώστου του, καὶ ἐκείθεν, πνευστιῶν, ὡς ἐκ τοῦ ὀδοπορικοῦ καμάτου, — ἔτρεχεν ἀπὸ τῆς 4 1)2 μέχρι τῆς 7 1)2. — καὶ μετὰ τὸ γνωστὸν καθηγετικὸν μῆλιχον ὕψος τοῦ παραδιδόντος τὰς εἰσηγήσεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δ. καίου, καὶ διὰ τοῦ λέγω συχνὰ ἐπαναλαμβάνοντος καὶ συνοδεύοντος τὴν φράσιν, εἶπε περίπου τοιαῦτα: «Συμπολίται! σᾶς εὐχαριστῶ, διότι ἐφυλάξατε τὴν παραγγελίαν μου, διεξαγαγόντες μετὰ τῆς προσηκούσης τάξεως τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ φρονήματός σας· ἡ τάξις αὕτη εἶναι τεκμηρίον τῆς ἐσωτερικῆς ἁρμονίας καὶ τάξεως, ἧτις διέπει ὑμᾶς. Ἀπεδειξατε ὅτι ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν δὲν εἶναι ἀντικείμενον ἀγοραπωλησίας, ὡς μερικοὶ διεφθαρμένοι ἠθέλησαν νὰ τὸν παραστήσωσι, οὔτε λαὸς δούλων, καὶ ὅτι εἰσθε ἄξιοι κρείττονος τύχης, ὅπερ, ἂν ὁ Θεὸς ἢ ἡ Τύχη με φέρωσιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ἐλπίζω νὰ πραγματοποιήσω.» Ἐπευφημίαι καὶ ζήτω διεδέχθησαν τὴν προσλαλίαν ὁ κ. Φρεαρίτης χαιρετᾶ βαθύτατα· καὶ δευτέραι ἐπευφημίαι καὶ ζήτω ἐξεγείρονται, ἀλλ' ὁ κ. Φρεαρίτης εἶχε κλεισμένην ἤδη καὶ τὴν θύραν τοῦ μπαλκονίου του.

ΜΟΥΤΖΟΠΟΥΛΟΣ—ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Πειρατεὺ , 9 Ἰουνίου.

*) σκοπὸς μας δὲν εἶνε νὰ ὑποστηρίξωμεν τὸν Μουτζόπουλον. «Τὰ λόγια εἶνε λόγια καὶ τὰ μακαρόνια ἔχουν τὸ φαῦ», λέγει μία Ἰταλικὴ παροιμία, ἧτις δύναται ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ τροποποιηθῆ ὅτι: «τὰ κουκιά ἔχουν τὴν πραγματικὴν δύναμιν». Ἄς ὑποστηριχθῆ λοιπὸν ἐμπράκτως ἀπὸ τοὺς ἐκτιμῶντας αὐτὸν συνδημότας του. Ἡμᾶς μᾶλλον παρακινεῖ εἰς τὴν παρούσαν ἐξείκονσίν του ἡ ἀρχὴ, ἣν ἔχομεν νὰ μὴ ἀνεχώμεθα τὰ παράξενα. Καὶ τοιαῦτα βεβαίως εἶνε τὰ ὄχι ἐν φειδωλῶ ἀπαντῶμενα εἰς τὸ ρωμαϊκόν: κρίσεις ἀβασάνιστοι πάντοτε ἐπὶ τὰ χεῖρα καθ' ἑνὸς προσώπου, ὅπερ ἴσως ἴσως καὶ ἐξ ὄψεως δὲν γνωρίζουσιν, αὐτόχρονα παράλογοι ἐλλείπει μέσων, γνώμαι καὶ ἰδέαι πληροῦσαι καὶ αὐτὸ τὸ ἀπειρον καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀτομικῆς ἀμεροληψία συνοδευσμένη διὰ μειρακιωδῶν ἄθην συνοισθησεως ὀλοφυρμῶν περὶ τοῦ πεπρωμένου της Ψυροκώσταϊνας, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπ' οὐδενὸς αὐταπαρνητικῆς πρωτοβουλίας. Ἰδέαι, ἀρχαί, πατριωτισμός, θρησκεία· αὐτὰ τὰ ἅγια τὰ παρθένα—ἵνα μεταχειρισθῶμεν τὴν φράσιν τοῦ κ. Οἰκονόμου—τὰ ζωτικὰ συστατικὰ ἐνὸς λαοῦ ἐδῶ συνεδέθησαν ἀρρήτως μετὰ τὸ συμφέρον, τὴν ἀντιζηλίαν, τὸ ρουσφέτι, τὴν ἡμιμάθειαν· ὑποστηρίζει τις μίαν ἰδέαν, ἐξυπακούεται τὸ ἀτομικὸν συμφέρον· ἐπαγγέλλεται τὸν θιασώτην μιᾶς ἀρχῆς; θὰ πῆ ὅτι δὲν χωνεύει τὴν ἐντιμον εὐδαιμονίαν τοῦ ἄλλου· κάμνει τὸν φιλόπατρι; θὰ εἴπῃ ὅτι τραβᾷ λουφέ κηρύττει τὸν ἀθεῖσμόν ἢ πανθεῖσμόν χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὰ συστατικὰ τοῦ ἐγκεφάλου του; κάμνει ἐπιδειξὴν τῆς πολυμαθείας του ἐν τῇ μέτρῃ στοιχειώδους ἀμαθείας; ἡμιμαθεία του. Ἰσότις! ἀναφωνεῖ ὁ ἐνὸς δὲν ἔλαβε τὴν συστημένην ἐπιστολὴν δημοκράτης φοιτητῆς· κάτω ὄλα! φωνάζει ὁ μηδενίστης παυσανίας μέχρι τῆς λήψεως τοῦ ἔστω καὶ εἰς Ἀ-